

پژوهش‌نامه حقوق کیفری

سال ششم، شماره اول، بهار و تابستان ۱۳۹۴

صفحات ۲۱۶-۱۹۵

تحلیل جرم‌شناختی بزه‌دیدگی بیگانگان

دکتر حسین غلامی

دانشیار دانشکده حقوق دانشگاه علامه طباطبایی

محسن بیات

کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی، دانشگاه مفید

چکیده:

موضوع «بیگانگان» به عنوان یک اقلیت مهم که جمیعت قابل توجهی را ذیل مصاديق مختلف مانند مهاجر، پناهنده، گرددشگر، مأموران سیاسی و غیره شامل می‌شود، در مطالعات جرم‌شناسی به صورت جزئی مورد مطالعه قرار گرفته است. اما بزه‌دیدگی ایشان به نحوی که در برگیرنده تمامی مصاديق آن شود، بررسی نشده است. بیگانگان به دلیل «عوامل و شرایط آسیب‌پذیرانه اجتماعی» درخور توجه خاص می‌باشند تا بزه‌دیدگی آنان و شرایط و عوامل بزه‌دیده‌زایشان مورد مطالعه قرار گیرد. همچنین علاوه بر «عوامل و شرایط آسیب‌پذیرانه اجتماعی»، «عوامل و شرایط آسیب‌پذیرانه شخصی» نیز در خصوص برخی از گروه‌های بیگانه قابل توجه است. «زنان بیگانه»، «کودکان بیگانه»، «سالمندان بیگانه» و «ناتوانان بیگانه» که از آنان تحت عنوان «آسیب‌پذیران مضاعف» یاد می‌کنیم، گروه‌هایی هستند که به دلیل دارا بودن هر دو وجه آسیب‌پذیری، بیشتر در معرض بزه‌دیدگی قرار دارند.

کلید واژه‌ها: کرامت انسانی، بزه‌دیدگی، بیگانگان، مهاجرت، آسیب‌پذیری.

۱۳۹۲/۹/۲۱

تاریخ دریافت:

۱۳۹۴/۴/۱۵

تاریخ پذیرش نهایی:

پست الکترونیکی نویسنده مسئول:

gholami1970@yahoo.com

یکی از موضوعات بسیار مهم در قلمرو حقوق، فلسفه، اخلاق و عرفان «کرامات انسانی»^۱ است. این موضوع از آن جهت حائز اهمیت است که پایه و اساس بسیاری از حقوق و امتیازات و تکالیف انسانی شناخته می‌شود و همانگونه که در اعلامیه‌ها و کنوانسیون‌های مختلف بین‌المللی (خصوصاً منشور بین‌المللی حقوق بشر) به آن اشاره شده است، امروزه کرامات انسانی نه صرفاً به عنوان یک حق و یا مجموعه‌ای از حقوق غیرقابل سلب و انتقال، بلکه محور و مبنای حقوق بشر تلقی می‌شود و پیشرفت و توسعه پایدار در هر جامعه‌ای مستلزم رعایت آن است (رحمی نژاد، ۱۳۸۷: ۲۷). هر چند تعاریفی که از کرامات انسانی، بر اساس پشتونه‌های فلسفی، اخلاقی، مذهبی و ... می‌شود متفاوت است (رحمی نژاد، ۱۳۸۷: ۶۲-۲۸)، اما مؤلفه‌های مشترکی چون عدالت، آزادی، برابری و اصل غایت بودن انسان، نقطه مشترک این تعاریف است.

کنش‌های مثبت یا منفی مخالف نظم اجتماعی افراد در جامعه، که به موجب قانون برای آن مجازات تعیین شده باشد و یا اعمال ضد اجتماعی که عنوان جرم را به خود نمی‌گیرند (نوریها، ۱۳۸۸: ۴۰ و ۴۱)، از عوامل به خطر افتادن کرامات انسانی می‌باشند. زیرا جرم و یا انحرافات اجتماعی، مؤلفه‌های کرامات انسانی را در پس فعل یا ترک فعل ظاهری، مورد آماج قرار می‌دهند. همان‌طور که جرم و مصاديق آن، به فرهنگ، نظام سیاسی، نظام اقتصادی و شرایط جغرافیایی و اقلیمی یک کشور بستگی دارد (نجفی ابرندآبادی، ۱۳۹۱: ۵ و ۶)، بزه‌دیدگی نیز تحت تأثیر این ویژگی‌ها، شرایط گوناگونی پیدا می‌کند. این ویژگی‌ها می‌تواند جریان بزه‌دیدگی شخص را آسان یا دشوار نماید.

علاوه بر ویژگی‌های عینی فوق، ویژگی‌های شخصی نیز در بزه‌دیده گشتن^۲ افراد نقش دارد. بزه‌دیدگی برخاسته از سن و جنسیت، از جمله این ویژگی‌های است که اصطلاحاً تحت عنوان «گونه‌های خاص بزه‌دیده» یا «بزه‌دیدگان خاص»^۳ شناخته می‌شوند. لذا با توجه به دشواری‌هایی که بزه‌دیدگان از جهت آثار بزه‌دیدگی یا دسترسی به عدالت با آن روبرو هستند، حمایت ویژه از گونه‌های خاصی از بزه‌دیدگان (مانند زنان، کودکان، سالمدان، بازماندگان قتل و مانند آن) ضروری است (raigian اصلی، حمایتی، ۱۳۹۰: ۲۲).

-
1. Human Dignity.
 2. Victimization.
 3. Particular/ special categories/ groups of victim.

یکی از گونه‌های بزه‌دیدگی که گاه توأمان به واسطهٔ ویژگی‌های عینی و ویژگی‌های شخصی بزه‌دیده واقع می‌شود، بزه‌دیده بیگانه است. شخصی که به واسطهٔ تبعه بیگانه بودن و یا بی‌تابعیتی^۱، تحت تأثیر عوامل بزه‌دیده‌زا قرار گرفته و قربانی بزه می‌شود. اصطلاح بزه‌دیده بیگانه از دو مفهوم مستقل تقسیم می‌شود؛ نخست اصطلاح بزه‌دیده است که مفهوم مورد نظر «شخص قربانی جرم» می‌باشد و به این واسطهٔ قربانیان سایر حوادث از مطالعه خارج می‌گردند. دوم اصطلاح بیگانه است که در اصطلاح حقوقی، معادل معنای لغوی خود یعنی خارجی و اجنبي بکار رفته و در ترمینولوژی حقوق با ارجاع این واژه به واژه اجنبي، در تعریف آن اینگونه آمده است: «کسی که فاقد تابعیت کشور معینی است، نسبت به دولت آن کشور و افراد آن، اجنبي (یا بیگانه) محسوب می‌شود» (جعفری لنگرودی، ۱۳۸۶: ۱۴ و ۱۲۲). تابعیت مهمترین عنصر در تعیین یک شخص به عنوان بیگانه است و رابطهٔ نزدیکی بین نهاد حقوقی تابعیت و مفهوم بیگانه وجود دارد (قاسمي‌شوب، ۱۳۸۳: ۱۲۱). لذا کسی را که دارای تابعیت کشور معینی است، تبعه می‌نامند و چنانچه شخصی تابعیت هیچ دولتی را نداشته باشد، «بدون تابعیت» محسوب می‌شود (نصيري، ۱۳۹۱: ۲۶ و ۲۷). با این توضیح، مراد از بیگانه، اشخاصی غیر از اتباع داخلی کشور است که شامل اشخاص بدون تابعیت نیز می‌گردد.

از آنجا که بزه‌دیدگی بیگانگان، تاکنون به عنوان موضوعی مستقل و با تقسیم‌بندی مقتبس از حقوق بین‌الملل خصوصی که در چارچوبی مشخص و جامع تمامی مصاديق بیگانه (اعم از مهاجر، پناهنه، گردشگر، مأمور رسمی و غیره) باشد مورد مطالعه قرار نگرفته و تنها برخی از مصاديق بیگانه مانند مهاجران^۲ و گردشگران^۳ مستقلاً مطالعه شده‌اند، برای این پژوهش نیاز به یک تقسیم‌بندی جامع داریم.

در خصوص بیگانگان تقسیم‌بندی‌های مختلفی در حقوق بین‌الملل خصوصی صورت گرفته است که گاه با تمرکز بر عامل تابعیت و گاه با تمرکز بر عامل اقامتگاه می‌باشند. یکی از این دو عامل در کشورها به عنوان عامل تعیین کنندهٔ قانون حاکم بر احوال شخصیه شناخته می‌شود. در کشورهایی که عامل تابعیت به عنوان معیار آن برگزیده شده، اگر شخصی بدون تابعیت باشد یا عامل تابعیت او به جهتی مانند پناهندگی ناتوان از ایفای این

1. Apatride.

۲. به عنوان مثال، در مورد بزه‌کاری مهاجران، وفور پژوهش‌های آماری و جامعه‌شناسی در اروپا و آمریکا، به ویژه در دوره ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰، به چشم می‌خورد (نجفی ابرندآبادی و هاشم‌بیکی، ۱۳۹۳: ۵۰).

۳. به عنوان مثال، بزه‌کاری گردشگران (Tourists criminality)، که به عنوان بخشی از بیگانگان و به‌طور خاص مورد تحقیق قرار گرفته است (موسی‌زاده عباسی، ۱۳۸۱).

نقش گردد، عامل اقامتگاه او عهده دار آن می‌شود (سلجوچی، ۱۳۹۰: ۱۲۷). یکی از تقسیم‌بندی‌هایی که بر اساس عامل تابعیت صورت گرفته است، تقسیم اشخاص از حیث شخصیت، مناسبات با دولت متبع و برخورداری از مزايا و مصونیت‌های ویژه می‌باشد (قاسمی‌شوب، ۱۳۸۳ و ۱۲۶)، در تقسیم‌بندی دیگری که بر اساس عامل اقامتگاه صورت گرفته است، اشخاص به واسطه مقیم یا غیر مقیم بودن تقسیم شده‌اند (برادران، ۱۳۸۰: ۲۸ الی ۳۵). در یک تقسیم‌بندی مختصر نیز، بیگانگان به سه گروه بدون تابعیت‌ها، بیگانگان دارای تابعیت مضاعف و پناهندگان تقسیم‌بندی شده‌اند (نوری، ۷۵ - ۴۴: ۱۳۷۶).

تقسیم‌بندی بر اساس عامل اقامتگاه به دلیل دارا بودن ظرفیت فراگیر برای تمام اقسام بیگانه اعم از مهاجر، پناهنده، گردشگر، بدون تابعیت و غیره، مطلوب ترین تقسیم بندی برای این مطالعه است. لذا در این پژوهش که با روش توصیفی - تحلیلی انجام می‌گیرد، تقسیم‌بندی فوق به عنوان معیاری برای تفکیک اقسام بیگانه مدنظر قرار گرفته و نظریه‌های جرم‌شناختی و بزه‌دیده‌شناختی مربوط به بیگانگان و عوامل شخصی و ساختاری مؤثر بر بزه‌دیدگی آنان، در ذیل این تقسیم‌بندی مطالعه می‌شود. بدین منظور در قسمت (۱) به مطالعه جرم‌شناختی و بزه‌دیده‌شناختی بیگانگان مقیم که شامل مهاجران، پناهندگان و آوارگان، مأموران سیاسی و کنسولی بیگانه و دیپلمات‌ها و اشخاص بدون تابعیت می‌شود پرداخته و در قسمت (۲)، مطالعه جرم‌شناختی و بزه‌دیده‌شناختی بیگانگان غیرمقیم که عبارتند از گردشگران و سایر بیگانگانی که به طور موقت در کشور دیگر حضور دارند، انجام می‌شود.

۱. مطالعه جرم‌شناختی و بزه‌دیده‌شناختی بزه‌دیدگی بیگانگان مقیم

طبق مطالعات انجام شده بیگانگان مقیم به چهار گروه مهاجران، پناهندگان و آوارگان، مأموران سیاسی و کنسولی و دیپلمات‌ها، و اشخاص بدون تابعیت (آپاتریدها) تقسیم می‌شوند. شرایط و عوامل بزه‌دیده‌زا برای هر یکی از این گروها بسته به نوع بیگانه بودن متفاوت است.

۱.۱. بزه‌دیدگی مهاجران بیگانه مقیم

مهاجرت^۱ به منزله بخشی از فرایند ادغام جهانی، در حال شتاب گرفتن است و بر همین اساس برخی از دانش‌پژوهان، سده بیست و یک را «عصر مهاجرت» نامیده‌اند (گیدنز، ۱۳۸۶:

1. Migration.

و ۳۷۶ و ۳۷۷). انسانها اساساً برای یافتن فرصت‌های زندگی بهتر و سازنده‌تر، مهاجرت می‌کنند. مهاجرت به دو نوع داخلی (مهاجرت در مرزهای بک کشور) و بین‌المللی (حرکت از یک کشور به کشور دیگر) تقسیم می‌شود. هر دو نوع مهاجرت، در ابعاد گسترده، ترکیب سنی و جمعیتی را در جوامع مهاجر بدیر به شدت دگرگون می‌کند و مسائل اجتماعی و اقتصادی گوناگونی را به بار می‌آورد. برای مثال، افزایش کارگران مهاجر^۱ در بازار کار، کارگران بومی^۲ را با کمبود کار مواجه ساخته و همین موضوع باعث پیدایش اصطکاک و خشونت بین کارگران بومی با کارگران مهاجر می‌شود (کوئن، ۱۳۸۴: ۲۳۴) که این موضوع یکی از علت‌های بزه‌دیدگی کارگران مهاجر بیگانه است.

۱۹۹

یکی از مسائلی که زمینه ساز بزه‌دیدگی مهاجران در کشور بیگانه می‌شود، بحث نابرابری است. بی‌تردید فرایند «بازاجتماعی شدن»^۳ و «همانندگردی»^۴ مهاجر با اجتماع میزبان، با مشکلات کوچک و بزرگ و گاه بحرانی رویرو می‌شود. چگونگی طی این مرحله متاثر از شرایط اقتصادی، فرهنگی، سیاسی و اجتماعی کشور میزبان است. در طی این مرحله است که شخص بیگانه با نابرابری رویرو می‌شود (ارشاد و صدف، ۱۳۸۹: ۸۱).

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

در سال‌های متمادی، مطالعات جرم‌شناسی درباره مهاجرت و مسائل مختلف مهاجران، با تمرکز بر روی جرم و مجرم صورت گرفته است. به عنوان نمونه، می‌توان به تحقیقات مکتب شیکاگو^۵ بین سال‌های ۱۹۱۵-۴۰ میلادی اشاره کرد که با توجه به موج بزه‌کاری و مهاجرت در شهر شیکاگو، انجام شد.

۱.۱. بزه‌دیدگی مهاجران بیگانه در مطالعات مکتب شیکاگو

از جمله تحقیقات صورت گرفته در مکتب شیکاگو تحقیق توMas و زنانیکی و تحقیق پارک و برگس است که به مطالعه بزه‌کاری مهاجران پرداخته‌اند. در این قسمت با اعتقاد به نسبی بودن عوامل و شرایط بزه‌کاری با عوامل و شرایط بزه‌دیدگی، عوامل کلی تأثیرگذار در بزه‌کاری مهاجران را استخراج کرده و با تقسیم‌بندی‌های صورت گرفته از سوی بزه‌دیده‌شناسان تطبیق می‌دهیم. بدین صورت می‌توان فرضیه نسبی بودن عوامل و شرایط بزه‌کار با بزه‌دیدگی را اثبات کرد.

1. Migrant workers.
2. Indigenous workers.
3. resocialization.
4. assimilation.
5. Chicago school.

توماس^۱ و زنائیکی^۲ در کتاب «روستایی لهستانی» به بررسی مهاجران لهستانی که بین سال های ۱۹۱۸ تا ۱۹۲۰ به آمریکا آمده بودند پرداخته و دو مفهوم را مطرح کردند؛ اولین مفهوم، طرز تفکر، نگرش و برخورد است که نشانگر استعدادهای شخصی و ذهنی بوده و در تبیین جرم باید مورد توجه قرار گیرد. دومین مفهوم، فروپاشی و از هم گسیختگی سازمان و تشکیلات اجتماعی است که حاصل پیدایش طرز فکرهای فردگرا و لذتطلب در مهاجران لهستانی بود. این طرز تفکر و رویه‌ها موجب شده بود که همبستگی خانوادگی در میان آنها از بین رفته و شکاف و تعارض بین نسلی بین اول مهاجران و نسل دوم مهاجران لهستانی به وجود آید (نجفی ابرندآبادی، ۱۳۹۱: ۴۰ و ۴۱).

مفهوم‌بندی از تحقیق توماس و زنائیکی را، به گونه‌ای دیگر نیز می‌توان بیان کرد. بدین ترتیب که اولین مفهوم آنها، در تمام مهاجران مشترک است و آنها در کشور میزبان آداب و رسوم و سبک زندگی خود را حفظ می‌کنند. در عین حال ممکن است برخی از رفتارهای مهاجران به دلیل تمایزهای فرهنگی، مخالف فرهنگ کشور میزبان بوده و باعث تحریک افراد بومی نسبت به آنان شود. دومین مفهوم آنها نیز همانگونه که می‌تواند زمینه بزهکار شدن فرد را فراهم کند، می‌تواند زمینه بزه‌دیده شدن فرد شود. مثلاً دختری که به دلیل خلاً عاطفی با خانواده، بزه‌دیده تجاوز در جامعه می‌شود؛ یا مهاجرانی که در کلوب‌های شبانه مورد ضرب و شتم قرار می‌گیرند و یا با جذب در گروه‌ها و باندهای جرم، به یک بزه‌کار - بزه‌دیده تبدیل می‌شوند.

بزه‌دیدگی مهاجران بیگانه، آثار سخت‌تری را نسبت به بزه‌دیدگی بومیان در پی دارد. زیرا مهاجران بیگانه علاوه بر مشکلات فوق‌الذکر که می‌تواند باعث بزه‌دیدگی دومین آنها نیز گردد، ممکن است از حمایت سازمان‌های مرتبط، گروه‌های مردم نهاد، بیمه‌های درمانی و ... نیز بی‌بهره بمانند.

تحقیق پارک^۳ و برگس^۴ راجع به بی‌نظمی اجتماعی در شهر شیکاگو انجام شد. آنها بی‌نظمی اجتماعی را مولود صنعتی شدن جامعه و تغییر اشکال کنترل جرم می‌دانستند. اشکال کنترل جرم به دو طریق سنتی (اقناع‌آور) و رسمی (آترناتیو) می‌باشد. پارک معتقد بود که از هم‌گسیختگی اجتماعی ناشی از تضعیف شکل کنترل سنتی جرم است که به واسطه مهاجرت تضعیف شده است. زیرا مهاجران از هنچارهای گروهی اولیه رهایی یافته و به جای

-
1. Thomas.
 2. Znaniecki.
 3. Robert park.
 4. Ernest Burgues.

الزمات گروهی و خانوادگی، با شیوه‌های صرفاً قهرآمیز کنترل جرم مواجه‌اند که این شیوه‌ها هم دیگر مثل قبل تأثیرگذار نیستند (نجفی ابرندآبادی، ۱۳۹۱: ۴۲ و ۴۳).

سمپسون^۱ و گراوز^۲، چهار عامل که باعث نابسامانی اجتماعی و در نتیجه ارتکاب جرم می‌شود را ذکر می‌کنند که در منطقه جرم خیز شیکاگو نمود داشت: ۱. موقعیت اقتصادی پائین؛ ۲. ترکیب و مخلوطی از گروههای قومی مختلف بویژه مهاجران؛ ۳. جایجایی فراوان مهاجران تازه وارد با مهاجرانی که با بهبود شرایط اقتصادی، این لایه را ترک می‌کردند؛ ۴. خانواده‌های از هم پاشیده و منازل از میان رفته (ویلیامز و مک شین، ۱۳۹۱: ۷۵). با ریشه‌یابی عواملی که سمپسون و گراوز بر شمرده‌اند، به این سه عامل می‌رسیم: ۱. مهاجرت؛ ۲. اقتصاد و فقر؛ ۳. مشکلات فرهنگی (ناشی از بی‌هنگاری، خلاصه ناشی از عدم حمایت خانواده، گستالت بین نسلی بین نسل اول و دوم مهاجران).

عواملی که در تحقیق پارک و برگس و تقسیم‌بندی سمپسون و گراوز مشاهده می‌کنیم، به اندازه‌ای که می‌توانند به عنوان دلایل بزه‌کاری مهاجران مؤثر باشند، به همان اندازه می‌توانند در بزه‌دیدگی آنان مؤثر باشند. مخصوصاً درباره مهاجران که انگیزه اشتغال و کسب درآمد از اصلی‌ترین دلایل مهاجرت بوده و هنگامی که فرد با هدف اشتغال به کشور دیگر مهاجرت می‌کند، عوامل زمینه‌ای مانند اقتصاد و فقر در ارتباط مستقیم با بزه‌دیده شدن او قرار می‌گیرند.

۱.۱.۲. بزه‌دیدگی مهاجران بیگانه و «نظریه‌های خردۀ فرهنگی»^۳

نظریه خردۀ فرهنگ بزه‌کاری کوهن^۴ بیان این موضوع است که تمام اطفال و نوجوانان (قطعاً همه افراد) به دنبال «موقعیت اجتماعی» هستند و با این حال، نمی‌توانند به طور مساوی برای به دست آوردن موقعیت به رقابت با یکدیگر بپردازند. اگرچه کوهن در پی یافتن علل بزه‌کاری به مسئله موقعیت اجتماعی و امکان رقابت برابر پرداخت، اما با نگاهی دقیق به این نظریه و اختلاف طبقاتی بین افراد محلی با مهاجران بیگانه، می‌توان از این نظریه در علت‌شناسی بزه‌دیدگی بیگانگان بهره جست. نابرابری اجتماعی و طبقه‌بندی‌های مختلف جامعه به فرادست و فروdest، از طرفی باعث به وجود آمدن موقعیت‌های مختلف و نابرابری در زندگی می‌شود و از طرف دیگر، یک قشر خاص و محروم جامعه را به سوی بزه‌کاری و

-
- پرستال جامع علوم انسانی
1. Robert Sampson.
 2. Byron Groves.
 3. Subculture Theorise.
 4. Albert K. Cohen.

بزه‌دیدگی سوق می‌دهد. مهاجران بیگانه به دلیل در اقلیت قرار گرفتن، نداشتن شرایط اقتصادی مطلوب، داشتن فرهنگ متفاوت با کشور میزبان و ...، به طور سنتی در طبقهٔ پایین جامعه قرار می‌گیرند. صرف نظر از چگونگی و چرایی عوامل فوق، مهاجران بیگانه برای دستیابی به موقعیت زندگی بهتر و موقعیت اجتماعی مطلوب‌تر، در یک رقابت همسان با افراد محلی قرار ندارند. لذا علاوه بر امکان بزه‌کار شدن آنان که می‌تواند به بزه‌دیدگی هم منجر شود (یعنی به وجود آمدن یک بزه‌کار-بزه‌دیده)، امکان یک بزه‌دیدگی بالقوه هم وجود دارد که در راه به دست آوردن موقعیت مطلوب در جامعه، محتمل است.

هرچند امروزه با گسترش مهاجرت‌های بین‌المللی، کشورهای مهاجرپذیر با وضع قوانین حمایتی مختلف و اعطای شهرنامی به مهاجران بیگانه و خود مهاجران با اعمال روش‌های نوین، در پی کم کردن نابرابری اجتماعی و فاصله طبقاتی و به وجود آوردن امنیت زندگی در سطوح مختلف هستند (ابراهیمی، ۱۳۹۰: ۴۸)، اما از منظر بزه‌دیده شناسی اولیه، وجود عوامل ساختاری و فرایندی، مانع سوق دادن مهاجران بیگانه به سوی بزه‌دیدگی می‌شود. برخورداری از حقوق اجتماعی مانند حق کار کردن؛ برابری در فرصت‌های در آموزش، بازار کار و ...؛ استحقاق بهره مندی از خدمات بهداشتی، مزایای رفاهی و خدمات اجتماعی در موقع بیکاری یا ناتوانی برای کار؛ استحقاق برخورداری از یک استاندارد معین آموزشی و ...، در کاهش فاصله طبقاتی مهاجران بیگانه با افراد محلی و کم شدن احساس نابرابری اجتماعی تأثیر بسزایی دارد (کاستلز و دیویدسون، ۱۳۸۲: ۲۲۷ و ۲۲۸). همچنین اعطای تابعیت¹، یکی از مسائل مهم درباره مهاجران بیگانه است که به واسطه آن، بسیاری از نابرابری‌های اجتماعی و شرایط نامطلوب رقابت برای دستیابی به موقعیت‌های خوب اجتماعی را برطرف می‌کند.

نظریه «فرصت متفاوت» از کلوارد و اوهلین² نیز در علم‌شناسی بزه‌دیدگی بیگانگان در خور توجه است. طبق این نظریه، نه تنها دستگاهی از ابزارهای مشروع برای رسیدن به اهداف فرهنگی وجود دارد، بلکه راه‌های نامشروع استانداردی نیز موجود است (ساختار فرصتی نامشروع)، مهاجران بیگانه معمولاً³ جزء طبقهٔ پایین جامعه هستند و ویژگی مردم این طبقه در نظریه کلوارد و اوهلین این است که آنان به ساختار فرصت مشروع برای کسب موقعیت اجتماعی و رفع نیازهایشان دسترسی ندارند و یا افراد کمی شانس دستیابی به آن را دارند. در عوض ساختار فرصت نامشروع برای آنان فراهم است (ویلیامز و مک‌شین، ۱۳۹۱: ۷۵).

1. Naturalization.

2. Richard Cloward & Lloyd Ohlin.

پیشگیری از این وضع، با ایجاد شرایط زندگی مطلوب برای مهاجران بیگانه؛ امکان بهره مندی از حقوق شهروندی و حقوق اجتماعی مساوی با افراد محلی؛ و از بین بردن احساس نابرابری اجتماعی امکان‌پذیر است. همچنین با تقویت سازمان‌ها و گروه‌های مردم نهاد (NGO) توسط مهاجران بیگانه؛ عملکرد حمایتی قانونگذار کشور میزبان در موقع بزه‌دیدگی مهاجران بیگانه؛ ترویج فرهنگ همزیستی مسالمت‌آمیز فارغ از هرگونه تبعیض؛ و مانند آن، در این پیشگیری نقش اساسی دارد.

۱.۱.۳. بزه‌دیدگی مهاجران بیگانه و نظریه‌های بزه‌دیده مدار

سه نظریه مشهور در بزه‌دیده‌شناسی وجود دارند که به بیان و توجیه علل بزه‌دیدگی می‌پردازنند. این سه نظریه ماهیتاً بیان کننده عواملی هستند که ما از نظریه‌های صرفاً جرم‌شناسی احصاء کردیم. نقش مهاجران بیگانه در تحریک و تشویق مجرمان به عمل مجرمانه؛ تأثیر شیوه زندگی مهاجران بیگانه؛ طبیعت اعمال روزمره مهاجران، با خلاهای اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی مهاجرت قبل تطبیق است.

برخی افراد ممکن است موجبات بزه‌دیدگی خود را فراهم سازند و موجب تحریک و تشویق مجرم در ارتکاب اعمال مجرمانه شوند. در تحریک فعال، بزه‌دیده به طور تحریک آمیزی اقدام به تهدید طرف مقابل نموده و با بکار بردن واژه‌ها و اعمال تحریک آمیز، شخص را به درگیری می‌کشاند. در تحریک منفعل، بزه‌دیده ناخواسته و به علت وجود برخی ویژگی‌ها و خصائص شخصی، منافع مهاجم را تهدید کرده و نادانسته او را تشویق و تهییج به حمله و تهاجم می‌نماید. عواملی نظیر رقابت‌های شغلی و یا رقابت‌های عشقی، نمونه‌هایی برای تحریک و تشویق منفعل هستند (زکوی، ۱۳۹۰: ۵۰ و ۵۱).

نظریه شتاب دهنده در هر دو وجه فعل و منفعل، بر بسیاری از موارد بزه‌دیدگی مهاجران بیگانه منطبق است. نابرابری اجتماعی؛ فقر؛ فاصله طبقاتی و نداشتن شرایط رقابت یکسان برای کسب موقعیت اجتماعی؛ و اختلاف فرهنگی با جامعه میزبان، می‌توانند در این نوع تحریک نقش داشته باشند. این موضوع در جوامعی که هنوز در تفکرات نژادپرستانه و رنگین پوستی به سر می‌برند، نمود بیشتری دارد. مثل وضعیت زنان مسلمانان در برخی کشورهای اروپایی مثل فرانسه، آلمان، دانمارک و ... که با مشکل منع رعایت حجاب مواجه‌اند. لزوم پایبندی آنان به اعتقادات دینی از یک طرف و عدم پذیرش فرهنگ دینی آنان از سوی جامعه میزبان، باعث تحریک فعل و منفعل جرم علیه آنان می‌شود. یکی از مثال‌های قابل ذکر در این رابطه، قتل زن مسلمان (مروه شربینی) به دلیل داشتن حجاب در آلمان در سال ۲۰۰۹ است.

در اینگونه جرایم، عملکرد دستگاه پلیس و سیستم عدالت کیفری جامعه میزبان، می‌تواند در هدایت و یا تشدید رفتارهای بعدی مؤثر باشد. اگر نظام قضائی کشور میزبان هزینه ارتکاب جرم علیه اقلیت‌ها و مهاجران بیگانه را بالا ببرد و در برخورد با مرتكبان جرایم علیه آنان، شدت عمل داشته باشد، افکار عمومی آرام شده و مردم محلی نیز با دید مثبت نسبت به آنها نگاه خواهند کرد. به عنوان نمونه، عملکرد دادگاه آمریکایی در تبرئه جرج زیمرمن (سفیدپوست) قاتل تریوان مارتین (نوجوان سیاه پوست)، موجب خشم بخشی از مردم آمریکا شد.^۱

طبق نظریه سبک زندگی، خطر قربانی شدن می‌تواند تابعی از سبک زندگی از جمله الگوهای مرتبط با کار، مدرسه، کارهای روزمره، اوقات فراغت و ... است. از خصیصه‌های بارز سبک زندگی، احتمال زیاد در معرض جرم قرار گرفتن، شامل زمان‌های عمومی (مخصوصاً شب)، زمان دور بودن از خانواده و اعضای خانه و نزدیکی با گروههای نابهنجار می‌باشد. در کوتاه مدت، این ویژگی‌های سبک زندگی، فرصت تبدیل شدن افراد به قربانیان جرم را شکل می‌دهد (Fisher & lab, 2010: 979). نظریه سبک زندگی، به دلیل در بر گرفتن شرایط فرهنگی مهاجران بیگانه اهمیت بسزایی دارد. بخصوص نسل اول مهاجران اصطکاک زیادی با فرهنگ جامعه میزبان پیدا می‌کنند و نسل دوم آنها در یک تلاطم فرهنگی بین حفظ ارزش‌های خانوادگی و قومی با سازگار شدن با فرهنگ جامعه جدید قرار می‌گیرند.

همچنین مطابق نظریه اعمال روزمره، جرم ارتکاب یافته و بزهديگی منتج از آن، در ارتباط با خصوصیات زندگی روزانه در رفتار انسان است. از دیدگاه این نظریه، میزان جرایم خشن می‌تواند بیانگر سه عامل فراهم آوردن انگیزه برای مرتكبان جرم (مانند تعداد زیاد جوانان بیکار، مصرف مواد مخدر)؛ هدف‌های مناسب (مانند خانه‌های بی حفاظ) و فقدان امنیت مطلوب (مانند پلیس ناکارآمد) باشد (زکوی، ۱۳۹۰: ۵۲). مهاجران بیگانه به دلایل مختلفی می‌توانند هدف‌های ایده آلی برای بزه کاران باشند. ناآشنایی با قوانین و فرهنگ کشور میزبان، ناآشنایی با زبان رسمی، نیازهای کاری و مالی و ... از جمله این دلایل هستند.

۱. سایت خبرگزاری تسنیم: «صدها تن از مردم واشنگتن بهمنظور همدردی با نوجوان سیاهپوستی که اخیراً به قتل رسیده و همچین اعتراض به حکم دادگاه مبنی بر آزادی قاتل وی روبروی کاخ سفید تجمع و از سیاست‌های تبعیض آمیز دولت آمریکا بهشت انتقاد کردند».

<http://www.tasnimnews.com/Home/Single/98601>

۱.۲. بزه‌دیدگی پناهندگان و آوارگان

انسان‌ها در رویارویی با بلایای طبیعی (مانند قحطی، خشک سالی، سیل، زلزله و ...)، جنگ‌ها، بی عدالتی‌ها، شرایط نامساعد اقتصادی و اجتماعی نظیر فقر و بیکاری، به آوارگی، پناهندگی و مهاجرت روی می‌آورند. از آنجا که پناهندگی یک مسأله اجتماعی - سیاسی می‌باشد، همواره توجه بسیاری از کشورها و سازمانهای جهانی و منطقه‌ای را به خود جلب کرده است. به طوری که با شکل گیری مشکلات عدیده اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و ... ناشی از پناهندگی و همچنین گسترش روزافزون روابط بین جوامع انسانی و لزوم ارتباط عمیق میان دولت‌ها، وضع قوانین داخلی در خصوص پناهندگی تشدید یافته و سازمان ملل متعدد از کشورها خواسته است تا اقدامات سریع و به روزی را در خصوص این قضیه مهم اتخاذ نمایند (کاووسی، ۱۳۸۱: ۱).

۲۰۵

پیشنهادهای
پژوهشگران
پژوهشگران
پژوهشگران

مهاجرانی که با سودای پناهندگی دست به مهاجرت غیرقانونی توسط قاچاق‌چیان می‌زنند، از آغاز مهاجرت بزه دیده بالقوه هستند. چرا که در بعضی موارد آنها مال باخته می‌شوند و به وسائل دادخواهی دسترسی نداشته و یا مورد حمایت قانون، قانونگذار و نهادهای مجری قانون قرار نمی‌گیرند.

کنوانسیون‌های مختلف بین‌المللی مانند کنوانسیون ۱۹۵۱ مژنو در مورد وضعیت پناهندگان؛ پروتکل ۱۹۶۷؛ اساسنامه کمیساريای عالی ملل متعدد در امور پناهندگان؛ و ... حداقل حقوقی را برای پناهندگان در نظر گرفته‌اند که کشورهای عضو، موظف به رعایت آن حقوق هستند (کاووسی، ۱۳۸۱: ۴۲-۵۶). یکی از دلایلی که می‌توان برای درنظر گرفتن این حقوق برای پناهجویان ذکر نمود، برقراری مساوات و برابری بین آنان با مردم محلی است. بدیهی است که به منصه ظهور رسیدن این حقوق، در پرتو تأمین امنیت در جامعه و برای مردم می‌باشد. لذا اگر کشورهای پناهندگان پذیر امنیت را در سطوح مختلف (از قانونگذاری تا اجرا و تاسیس نهادهای مرتبط) برای پناهندگان مانند اتباع داخلی خود فراهم آورند و شرایط رقابت یکسان برای بدست آوردن موقعیت مطلوب اجتماعی و زندگی را برای پناهجویان فراهم سازند، می‌توان از آسیب‌های پناهندگی که بزه‌دیده شدن یکی از آنهاست، جلوگیری کرد و زمینه‌های بزه‌دیده شدن پناهندگان را کاهش داد.

از آنجا که بخش وسیعی از شرایط زندگی پناهندگان و آوارگان در کشور میزبان، با شرایط زندگی مهاجران بیگانه یکی است، نظریه‌هایی که در تحلیل بزه‌دیدگی مهاجران بیگانه ذکر کردیم، در بزه‌دیدگی پناهندگان و آوارگان نیز مطرح است و از تکرار آنها خودداری می‌نماییم.

۱.۳. بزهديگي مأموران سياسى و كنسولي بيگانه و دипلماتها

افزايش ارتباطات بين كشورها، موضوعات مختلفى را از جمله چگونگى حمايت قضائي و قانونگذاري در كشور ميزبان، از اتباع و بویژه مأموران سياسى و كنسولي و دипلماتها مطرح كرده است. دипلماتها كه در كشور ديگر حضور مى يابند از مصونيت دипلماتيك شامل مصونيت از تعقيب و محاكمه و اجرای حكم جزايى و مدنى برخوردار هستند (پورنوري، ۱۳۸۴: ۲۸ و ۲۹).

جامعه بين الملل در نيمه دوم قرن بيستم، تصميم به تدوين قواعد و مقررات حقوق كنسولي گرفت كه حاصل آن تهيه پيش نويسي توسط كميسيون حقوق بين الملل و تصويب آن از سوی كنفرانس بين الملل ۱۹۶۳ وين مى باشد (بيگزاده، ۱۳۸۵: ۶۴۹). امروزه در خصوص حمايت از اتباعى كه تحت عنوان مأموران كنسولي و كارمندان سفارتخانه و يا مأموران سياسى و دипلماتها شناخته مى شوند، دولتها از كنوانسيون وين بهره مند مى شوند. علاوه بر آن برخى كشورها با تقنيين و اعمال اصل صلاحيت انفعالي، اين حمايت را دوچندان كرده‌اند. لذا اگر مأموران رسمي و كنسولي دولتی در كشور بيگانه بزهديده واقع شوند، از اين حمايت دوگانه برخوردار هستند. همچنین «اصل مصونيت از تعرض»^۱ در کنار «اصل مصونيت قضائي» در اين كنوانسيون مطرح شده است.

يکى از تفاوت‌های موجود بين مأموران رسمي و كنسولي با دипلماتها، در نوع اقامات و مدت زمان حضور آنها در كشور بيگانه است. دипلماتها فقط برای مأموریت‌های محله به كشور ديگر سفر مى كنند و اقامت موقتی در آن كشور دارند. ولی مأموران رسمي و كنسولي در كشور ديگر مدت زمانی طولاني اقامت دارند كه مى توان گفت نوعی اقامت موقت طولاني مدت است. با توجه به مدت زمان اقامت آنها در كشور ميزبان، شيوه زندگى و موقعیت‌هایي كه در آنها قرار مى گيرند و نهايتأن نوع بزهديگي آنان از هم متمايز است. لذا نوع بزهديگي مأموران رسمي و كنسولي، به دليل موقعیت شغلی و شيوه زندگى آنان قابل توجه است. زيرا علاوه بر جرائم عليه اشخاص و عليه اموال كه هر كسى را مى تواند بزهديده كنده، جرائمي مانند اشغال سفارتخانه‌ها و كنسولگري‌ها، گروگان گيري مأموران رسمي، ترور، اهانت‌های سازماندهی شده و گروهی و ... جرائمي هستند كه مأموران رسمي و كنسولي و دипلماتها را تهدید مى کند. نظرية سبک زندگى، در بزهديگي مأموران رسمي و كنسولي قابل تأمل است.

1. Inviolabilite.

۴. بزه‌دیدگی اشخاص بدون تابعیت (Apatride)

اشخاص آپاترید یا بدون تابعیت، اشخاصی هستند که تابع هیچ دولتی نبوده و قانون ملی ندارند تا بر آنها حکومت کند (الماسی، ۱۳۹۲: ۲۴۹). رابطه بین تبعه و دولت سیاسی است (نه قراردادی) و تنها عامل و اعطای کننده تابعیت، دولت است و هیچ دولتی مکلف نیست که شخصی را به تابعیت خود پذیرد.

کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد¹، ده علت برای اینکه چرا اشخاص بدون تابعیت می‌شوند برشمرده است: تعارض قوانین؛ استقلال سرزمین؛ قوانین مربوط به ازدواج؛ عملکردهای اداری؛ تبعیض؛ قوانین مربوط به ثبت تولد؛ اصل (سیستم) خون؛ سلب تابعیت؛ ترک تابعیت؛ و از دست دادن قهری تابعیت با اعمال قانون (کاکاوند، ۱۳۸۷: ش ۱۸۶۹).

۲۰۷

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرستال جامع علوم انسانی

مهمنترین مسئله در خصوص اشخاص بدون تابعیت، به رسمیت شناختن آنها و اعطای تابعیت کشوری معین به آنهاست. زیرا علاوه بر تحت حمایت قرار گرفتن از سوی قوانین کشور متبع، وقتی شخص تعلق خاطر به سرزمین و دولت خاصی را پیدا می‌کند، در نحود تعاملش با جامعه نیز تأثیرگذار بوده و نسبت به قوانین، فرهنگ و هنجرها پایبندی بیشتری دارد. همچنین افراد بدون تابعیت، از حقوق شهروندی، بهره‌مندی از خدمات اجتماعی و درمانی مثل بیمه، بهره‌مندی از خدمات آموزشی و تحصیل، دسترسی به مشاغلی که نیازمند داشتن تابعیت هستند و ... بی بهره هستند.

۲. مطالعه جرم‌شناختی بزه‌دیدگی بیگانگان غیرمقیم

بیگانگان غیر مقیم، اشخاص حقیقی بیگانه‌ای (تابعه کشوری غیر از کشور میزبان و یا شخص بی‌تابعیت) هستند که کشور پذیرنده را به عنوان اقامتگاه غیر دائمی خود انتخاب کرده و مرکز امور مهم‌شان کشور میزبان نیست. این اشخاص با اهداف متفاوتی در کشور دیگر حضور یافته و در همان دوره زمانی اقامت، ممکن است بزه‌دیده شوند. بزه‌دیدگی اشخاص غیرمقیم با توجه به عنوان شان (گردشگر، دانشجو، بازرگان و ...) با بزه‌دیدگی اشخاص مقیم و شرایط پیش از بزه‌دیدگی آنان متفاوت است.

1. United Nations High Commissioner for Refugees.

۲.۱. بزه‌دیدگی گردشگران بیگانه

با شروع موج جهانی شدن، از سال ۱۹۵۰ میلادی صنعت گردشگری نیز دچار تحولات عظیمی شد که برخی از آن به انقلاب گردشگری تعبیر نموده‌اند (رستمی منجزی و طالب‌زادگان، ۱۳۹۰: ۴). امروزه گردشگری در نظام اقتصاد بین‌الملل، مهمترین کالای تجاری است و نقش اساسی در بهبود استانداردهای زندگی افراد، به ویژه در کشورهای در حال توسعه دارد (رحیم‌پور، ۱۳۸۹: ۱ و ۲).

بدون تردید مهمترین عامل در توسعه پایدار گردشگری، امنیت است. امنیت مفهومی کلی است که شامل وضعیت سلامت، آرامش و رفاه فرد و ثبات جامعه می‌شود و در حقیقت محفوظ ماندن از آسیب توسط دیگران است. امنیت اجتماعی - قضایی است که شامل دو بعد عینی و ذهنی می‌شود. در بعد عینی، امنیت اجتماعی به معنای شرایط و موقعیت ایمن و حفظ و گسترش آن برای افراد در مقابل عوامل بیرونی است و در بعد ذهنی، امنیت اجتماعی به معنای احساس امنیت و آرامش است (هزارجریبی، ۱۳۹۰: ۱۲۸). جرایم علیه توریست بین‌المللی یک مشکل با سابقه و رو به افزایش است که باعث افت اقتصادی، مانع سرمایه‌گذاری و تهدید کننده کیفیت زندگی در کشورهای سرتاسر دنیاست. توریست‌هایی که بزه‌دیده می‌شوند، اغلب با مسائل یکسانی از قبیل انزواطلبی^۱ و شوک فرهنگی^۲، نبود حمایت خانوادگی در کشور گردشگرپذیر، اضطراب مسافرت و موانع زبانی مواجه هستند. به علاوه، اکثر توریست‌ها با قوانین کشوری که به آن مسافرت کرده‌اند یا نظام عدالت جنایی، خدمات اجتماعی، نظام‌های مراقبت از سلامتی و بهداشت روانی که باید بعد از بزه‌دیدگی با آنان تعامل نمایند، آشنایی کافی ندارند (رایجیان اصلی و یوسفی مراغه، ۱۳۸۹: ۱۴۵). محققینی که به مطالعه رابطه بزه‌کاری و گردشگری پرداخته و جرایم علیه آنان را از منظر علت‌شناختی جنایی و بزه‌دیده‌شناختی و نظریه‌های غالب جرم‌شناختی مورد بررسی قرار داده‌اند، معتقدند نتایج این تحقیقات نشان می‌دهد که در همه اماکن مورد بررسی، گردشگران نسبت به مردم محلی، قربانی میزان بالاتری از جرایم مالی می‌شوند و آمار برخی جرایم خشونت آمیز علیه آنان نیز بالاست (موسی‌زاده عباسی، ۱۳۸۱: ۸).

در بزه‌دیدگی گردشگران می‌توان به عوامل موجود در خود گردشگر بیگانه و عوامل موجود در جامعه میزان اشاره کرد. گردشگران دارای خصوصیات آشکاری هستند که آسیب‌پذیری آنها را توجیه و تفسیر می‌کند. به عنوان مثال، آنان چون معمولاً به عنوان افراد ثروتمند شناخته می‌شوند و در مسافرت‌ها مقدار زیادی پول نقد، جواهرات و وسائل گران

1. Isolation.
2. Cultural shock.

بهایی مانند دوربین و ... را به همراه دارند، آماجی جذاب و وسوسه انگیز برای مجرمان می‌باشند. غفلت گردشگر، سهل انگاری و بی احتیاطی وی، عدم مراقبت، ناشناس بودن، اقامت کوتاه مدت، عدم داشتن حامی، حضور در محیط‌های مستعد ارتکاب جرم و ... اهمیت اوضاع و احوال محرک را آشکار ساخته و ارتباط تنگاتنگ برخی از جرایم را با اوضاع و احوال پیش جنایی نشان می‌دهد. یک نمونه از جرایمی که به واسطه عوامل فوق باعث بزه‌دیدگی گردشگران بیگانه شد، بزه‌دیدگی گردشگران آلمانی در استان البرز است که اخیراً به وقوع پیوست.^۱

یکی دیگر از زمینه‌های ارتکاب جرم، برخورد گردشگران با افراد محلی است. این برخوردها می‌تواند ناشی از عواملی چون عدم رعایت معیارهای مورد قبول افراد محلی و ضوابط متصاد از لحاظ پوشش، سخن گفتن، رفتارهای خاص انجام دادن و ... باشد که گاهی با مخالفت‌های شدید مردم محلی با صنعت گردشگری رو برو می‌شود. لذا دید منفی محلی‌ها و ابراز تنفر آنها نسبت به گردشگران می‌تواند منجر به اعمال خشونت گردد. نداشتن وقت و حوصله کافی برای شکایت و پیگیری آن، عدم اعتماد به دستگاه قضائی و پلیس، هزینه‌بَر بودن اقامه دعوی و تعقیب آن، عدم آشناشی با قوانین محلی، طولانی بودن روند رسیدگی که افزایش هزینه‌های اقامت را در پی دارد و ... عواملی هستند که مجرمان نسبت به آنها آگاهی داشته و احتمال شکایت و محاکمه خود را کم می‌بینند (موسی‌زاده عباسی، ۱۳۸۱: ۱۵۳-۱۴۵).

عوامل موجود در جامعه میزان نیز تأثیر بسزایی در بزه‌دیدگی گردشگران دارد. این عوامل شامل سابقه درگیری نظامی یا سیاسی بین جامعه متبوع گردشگر و جامعه میزان، تعارض فرهنگی^۲ و عدم تقبیح اجتماعی ارتکاب جرم علیه گردشگران می‌باشد.

سابقه درگیری سیاسی و نظالمی بین دو جامعه فوق، عموماً با حساسیت‌های خاصی از سوی اعضاء هر دو جامعه همراه است که در بزرگ‌آمدگاه برخورد اعضاء دو جامعه با هم، عکس العمل‌های آنان بروز می‌کند. مثلاً در استرالیا که افراد مسنّ سابقه تهدیدهای راپین را در

۱. «نخست جاذبه‌های موجود در گردشگران آلمانی مانند پول، دوربین، کارت اعتباری، مدارک و اشیاء قیمتی موجب جلب توجه بزه‌کاران به ایشان شده و سپس بی‌احتیاطی آنها در عدم محافظت صحیح از اموال و اشیاء گران‌بهایشان، باعث سرقت موارد مذکور از خودروی آنها شد. علاوه بر بزه‌دیدگی اولیه آنان، عدم رفتار صحیح و پیگیری‌های لازم از سوی پلیس استان البرز، باعث بزه‌دیدگی ثانویه ایشان شده و نارضایتی گردشگران آلمانی را در پی داشته است.»

۲. ر.ک. به: سایت خبری تابناک، تاریخ ۱۲ آذر ۱۳۹۲، کد خبر ۳۶۱۹۵۲، آدرس اینترنتی سایت تابناک: <http://www.tabnak.ir>.

جنگ جهانی دوم به خاطر دارند، نسبت به گردشگری ژاپنی‌ها در استرالیا واکنش‌های منفی نشان داده و به این موضوع اعتراض دارند. یا در ایران، حمله به اتوبوس حامل گردشگران آمریکایی در اصفهان را می‌توان مثال زد.

از نظر سلین جنایات ناشی از برخوردی است که در یک جامعه بین هنجارهای رفتاری مختلف روی می‌دهد. این برخورد در جوامع پیاپی مهاجرپذیر روی می‌دهد. دو فرهنگ و نظام ارزشی و هنجاری متفاوت در یک مکان و زمان در مقابل یکدیگر قرار گرفته و فرهنگ غالب جامعه میزبان بر فرهنگ گردشگران چیره شده و با برانگیخته شدن احساسات فرهنگی، مذهبی، ملی و ... مردم محلی به برخوردهای خشن و نهایتاً وقوع جرم منتهی می‌شود.

در برخی جوامع سنتی که هنجارهای مذهبی، اخلاقی، قومی و قبیله‌ای و ... به شدت رعایت می‌شود، تعارض‌های فرهنگی ناشی از تقابل دو فرهنگ میزبان و میهمان، نه تنها می‌تواند در قبح‌زدایی ارتکاب جرم علیه گردشگران تأثیرگذار باشد، بلکه می‌تواند ارتکاب جرم را نیز توجیه کند (موسی‌زاده عباسی، ۱۳۸۱: ۱۵۳-۱۵۸). مثلاً در عراق که به عنوان مقصد گردشگران مذهبی و غالباً ایرانی‌ها شناخته می‌شوند، گروههای سلفی و تندره، کشتن این گردشگران مذهبی را با گره‌زنن به عقاید مذهبی توجیه می‌کنند و در موارد بسیاری با اعمال تروریستی باعث کشته شدن افراد بی‌گناه می‌شوند.

نظریه‌های جرم‌شناسانه‌ای که آمارهای بالای بزه‌دیدگی گردشگران را توجیه می‌کند، عمدتاً نظریه‌های «اقتصادی جرم»، «فعالیت‌های روزمره» و «نقاط جرم خیز» می‌باشد که بر پرسود بودن ارتکاب جرم علیه گردشگران بیگانه و برجسته سازی مفهوم فرصت و موقعیت دلالت دارند (موسی‌زاده عباسی، ۱۳۸۱: ۸).

به عقیده پیروان نظریه انتخاب عقلانی که ناشی از عملکرد مجرم و حاصل محاسبه سود و زیان جرم است، در ارتکاب هر جرمی دو عامل «جدایت» و «در دسترس بودن» دخالت مستقیم دارد (صلاحی، ۱۳۸۹: ۱۲۶). با توجه به خصوصیات گردشگران از جمله همراه داشتن اموال بسیار با ارزش نزد خود، آسیب‌پذیری بسیار زیاد به دلیل ناآشنایی به زبان و محل، نداشتن فرصت و حوصله کافی برای اعلام جرائم به پلیس و تعقیب آن، عدم اتخاذ تدابیر احتیاطی لازم، حضور در محل‌های نامن و سایر خصوصیاتی که وجود دارد، آنان آماج بسیار مناسب و وسوسه انگیزی برای مجرمان بوده و فرصت‌های بسیار مطلوبی را برای ارتکاب جرایم به وجود می‌آورند. لذا هزینه ارتکاب جرایم علیه آنان بسیار پایین بوده و مجرمان محلی با آگاهی کامل به خصوصیات فوق، آنها را قربانی اعمال غیرقانونی خویش می‌سازند (موسی‌زاده عباسی، ۱۳۸۱: ۱۶۸ و ۱۶۹).

نظریه فعالیت‌های روزمره و سبک زندگی نیز با تأکید بر همگرایی زمانی و مکانی، سه رکن را برای وقوع یک عمل مجرمانه لازم می‌داند؛ وجود یک بزه‌کار بالقوه یا با انگیزه، وجود یک قربانی یا آماج مناسب و جذاب، و فقدان حفاظت لازم (نبود مراقبین توانمند و لایق) این سه رکن را تشکیل می‌دهد.

مطالعات نشان می‌دهد که مجرمین بالقوه آماجی را مورد تهاجم قرار می‌دهند که فواید زیادی از آن نصیب‌شان شود. گردشگران حداقل دارای دو ویژگی و مولفهٔ ذاتی هستند که آنها را به آماجی مناسب و جذاب تبدیل می‌کند:

الف. اشیاء با ارزش آنها، جذابیت‌شان را به عنوان آماج جرم در میان مجرمان بالقوه و بالگیریش افزایش می‌دهد.

ب. گردشگران به دلیل تفاوت‌های آشکار در پوشش، گویش و نوع مکان‌هایی که مورد بازدید قرار می‌دهند، در دید مجرمان بالقوه می‌باشند. نتیجه اینکه فعالیت‌های روزمره گردشگران در محیط کشور میزبان، بازدید از اماکن متعدد و تفریح می‌باشد. آنان بدین منظور با فرودگاه، گمرک، راه آهن، مترو، سرویس‌های رفت و برگشت بین‌ترمیان‌ها، مراکز شهر، ساختمان‌ها، فروشگاه‌ها و مراکز خرید و ... سروکار دارند که علاوه بر ازدحام بالای گردشگران، محل تجمع مجرمین متقصد ارتکاب جرم نیز می‌باشد (موسی‌زاده عباسی، ۱۳۸۱: ۱۷۶).

نظریه نقاط جرم خیز (محیط‌های مجرمانه) معطوف به بُعد امنیت مکانی است. اماکنی که به مرکز خشونت بودن مشهوراند و در همه جای دنیا وجود دارند. محل‌هایی مانند محله‌های گنگسترها، متکدیان، ولگردان، اوباشان، زورگیران، راهزنان، قوادان، روسپی‌ها و ... در اینگونه محل‌ها، مجرمان از طریق ارتکاب جرم امراض معاش نموده و نوعی سبک زندگی مجرمانه را پذیرفته و ارتکاب جرم برای آنان یک فعالیت عادی و مستمر است. گردشگرانی که در این محل‌ها رفت و آمد می‌کنند، در معرض بزه‌دیدگی قرار دارند.

نقطه اشتراک این سه نظریه، بر جسته‌سازی مفهوم موقعیت است. کانون توجه همان موقعیتی است که جرم در آن ارتکاب می‌یابد. لیکن هر یک از این نظریه‌ها، از زاویه‌ای متفاوت به موقعیت می‌نگرند. بر طبق این نظریه‌ها، احتمال بزه‌دیدگی یک گردشگر، بستگی به میزان نمایانی و حضور در موقعیت‌های خطرساز دارد.

لذا استراتژی‌های پیشگیرانه، باید متناسب از بین بردن فرصت ارتکاب جرم یا کاستن از موقعیت‌های ایجاد شده برای مجرمین بالقوه باشد (موسی‌زاده عباسی، ۱۳۸۱: ۱۷۶).

۲.۲. بزه‌دیدگی سایر بیگانگانی که به طور موقت در کشور دیگر حضور دارند بخش وسیعی از بیگانگان غیرمقيم را گردشگران تشکیل داده‌اند. بخشی از بیگانگان غیرمقيم نیز برای تحصیل، فعالیت‌های اقتصادی و تجاری، فعالیت‌های علمی-ورزشی و یا هنری و ... در کشور دیگر حضور کوتاه مدت دارند.

عواملی مانند تعارض‌های فرهنگی، تفاوت در سبک زندگی و فعالیت‌های روزمره، مشکلات ناشی از عدم آشنایی با جامعه میزبان و زبان آن جامعه و ... که در بزه‌دیدگی گردشگران بیگانه و مهاجران مقیم ذکر کردیم، در خصوص دانشجویان بیگانه نیز صدق می‌کند.

جريایمی که دانشجویان بیگانه را در کشور میزبان تهدید می‌کند عبارت از همان جرایمی است که سایر اشخاص را تهدید می‌کند، مثل جرایم خشن (قتل، ضرب و جرح، آدم ربایی و ...) و جرایم مالی (سرقت، کلاهبرداری و ...). جرایم علیه دانشجویان به دلیل اینکه این قشر از جامعه جزء اقشار فرهیخته محسوب می‌شوند، می‌تواند با بازنمایی بسیار منفی در بیرون کشور مواجه شود و جلوه‌ای خشن و نالمن از کشور میزبان را تصویر کند. لذا باید هزینه ارتکاب جرم علیه آنان به نحوی بالا رود که مجرمان ارتکاب جرم را به صرفه نبینند.

جريایمی که بازارگانان و تجار بیگانه را تهدید می‌کند بیشتر جرایم با انگیزه‌های مالی هستند. جرایمی که به طور معمول در فعالیت‌های اقتصادی و تجاری وجود دارد مانند کلاهبرداری، سرقت و ... در خصوص این افراد نیز صادق است. ضمن اینکه سایر جرایم خشن و علیه تمامیت جسمانی و معنوی علیه آنان نیز، بیشتر با انگیزه‌های اخاذی و مالی صورت می‌گیرد. لذا نظریه اقتصادی جرم، در بزه‌دیدگی این افراد حضور پررنگی دارد.

عملکرد نظام قانونگذاری، قضائی و اجرایی کشور باید برای تأمین امنیت فضای اقتصاد و تجارت به گونه‌ای باشد که حتی امکان زمینه‌های بروز جرایم علیه سرمایه‌گذاران بیگانه را کم کرده و مانع دفع آنان به واسطه نبود امنیت شود. علاوه بر آن، باید سازکارهای دادخواهی و تعقیب شکایت و هزینه‌های دادرسی نیز برای این دست از بزه‌دیدگان به گونه‌ای فراهم شود که تاجر بزه‌دیده، حمایت قانونگذار و دستگاه‌های مربوط را به طور ملموس ببیند.

سایر گروه‌های بیگانه‌ای هم که برای انجام فعالیت‌های مختلف ورزشی، علمی، فرهنگی، موسیقی و ... در کشور دیگر حضور می‌یابند، از ویژگی اقامت کوتاه مدت به معنای اخص کلمه برخوردارند. جرایمی که علیه هر یک از این گروه‌ها قابل ارتکاب است، بسته به نوع مکان‌هایی که آنها در آن مکان‌ها حضور می‌یابند متفاوت است. از آنجا که غالباً این گروه‌ها به عنوان نمادی از فرهنگ، ورزش، موسیقی، هنر و ... کشور متبوع‌شان در کشور میزبان

حضور می‌یابند، معمولاً از ویژگی همبستگی درون گروهی و حمایتی برخوردارند. لذا در موقع بروز تعارض‌های فرهنگی، با همبستگی داخلی با جامعه میزان روبرو می‌شوند.

شناخت اولیه جامعه مقصد و آگاه سازی اعضاء گروهها به هنجارها و ارزش‌های آن جامعه و عکس العمل‌های احتمالی به حضور و فعالیت این گروهها در جامعه میزان، می‌تواند نقش مؤثری در از بین بردن عوامل پیش جنایی داشته باشد.

نتیجه‌گیری

کرامات‌انسانی به عنوان یک ویژگی فطری در انسان‌ها، حقوقی را برای انسان ترسیم می‌کند که نقض آن حقوق، مساوی است با نقض کرامات‌انسانی او. یکی از این حقوق، حق بزه‌دیده نشدن است. به‌حتم هر جرمی که بزه‌کار در جامعه مرتکب می‌شود، علاوه بر خدشهای که بر چهره انسانی خود می‌کشد، خدشهای را بر کرامات‌انسانی بزه‌دیده وارد می‌کند. احترام به کرامات‌انسانی ایجاب می‌کند که در رعایت آن هیچ مرزی را قائل نباشیم و با همه انسان‌ها به صورت برابر رفتار کنیم. حتی وجود تمایزهای گوناگون، از اختلاف در طرز تفکر تا ملیت، رنگ پوست، تنوع زبانی و ... نباید به نقض کرامات‌انسانی اشخاص منجر شود.

برخی از وضعیت‌های شخصی و اجتماعی افراد مانند بیگانگان، آنها را در موقعیتی نابرابر نسبت به سایر افراد جامعه قرار می‌دهد. این نابرابری، در سطوح مختلفی مانند اقتصاد، فرهنگ، حمایت‌های قانونی، حقوق شهروندی و برخورداری از حقوق اجتماعی و ... نمود می‌یابد. نظریه‌های جرم‌شناسی که در پژوهش حاضر بررسی شد، مقوم این نظر است که اصلی‌ترین دلیل ارتکاب جرم علیه بیگانگان، نابرابری‌های فوق است. نظریه‌های بزه‌دیده‌شناسی مانند سبک زندگی، اعمال روزمره، تحریک بزه‌کار و ... در کنار نظریه‌های جرم‌شناسی و همگام با دستاوردهای آن نظریه‌ها، در شناخت عوامل بزه‌دیدگی بیگانگان مقیم و غیرمقیم و پیشگیری از جرایم علیه ایشان، مطرح است.

اصلی‌ترین راهکار در جهت پیشگیری از بزه‌دیدگی بیگانگان مقیم، ترویج فرهنگ زندگی مسالمت‌آمیز و همراه با احترام با بیگانگان است که این فرهنگ‌سازی، باید به وسیله نهادهای حکومتی و رسانه‌های عمومی اعم از تلویزیون، رادیو، روزنامه‌ها، مجلات و ... ایجاد شود. نقش جامعه علمی و نخبگان جامعه در هدایت تصمیم‌های سیاست‌گذاران و متولیان اجرایی جامعه، غیرقابل انکار است. همچنین نباید از نقش جامعه مدنی در پیشگیری از بزه‌دیدگی بیگانگان غافل شد؛ اجازه تأسیس سازمان‌های مردم نهاد توسط بیگانگان و فعالیت آنها در شناساندن اشتراکات فرهنگی و دوری جستن از اختلافات گوناگون، در این پیشگیری نقش بسزایی دارد. فعالان مدنی کشور میزان نیز، در دو سطح کلان و خرد

در خصوص بزه‌دیدگان غیرمقيم، علاوه بر موارد فوق و گذشته از نقش مسئولان مربوط به هر یک از مصاديق بیگانه غیر مقيم، باید به نقش انجمن‌های صنفي اشاره کرد. به عنوان مثال انجمن صنفي دانشجویان بیگانه، انجمن صنفي گرددشگران بین‌المللی و مانند آن که در شناساندن فرهنگ، قانون و وضعیت جامعه میزان به بیگانگان غیرمقيم می‌توانند تأثیرگذار باشند.

منابع و مأخذ

الف: فارسي

۱. ابراهيمی، شهرام (۱۳۹۰)، **مجموعه رویه‌های بین‌المللی پيشگيري از جرم**، چاپ دوم، تهران: انتشارات ميزان.
۲. ارشاد، فرهنگ و مينا، صدف (۱۳۸۹)، «مهاجر، نابرابر و پيامدهای آن»، **نشریه جامعه‌شناسی و علوم اجتماعی، تحلیل اجتماعی نظم و نابرابر اجتماعی**، شماره ۴/۵۹، صص ۵۹-۹۲.
۳. الماسي، نجاد على (۱۳۹۲)، **حقوق بین‌الملل خصوصی**، چاپ ۱۲، تهران: انتشارات ميزان.
۴. برادران، اسماعيل (۱۳۸۰)، «رفتار با بیگانگان در حقوق ايران در مقایسه با معیارهای بین‌المللی»، **پایان نامه کارشناسی ارشد، مجتمع آموزش عالی قم**.
۵. بیگ زاده، ابراهيم (۱۳۸۵)، «**حمایت کنسولی از اتباع**»، **فصلنامه سیاست خارجی**، سال بيستم، شماره ۴، صص ۶۴۹-۶۷۲.
۶. پورنوري، منصور (۱۳۸۴)، «صلاحیت دادسرا و دادگاههای عمومی و مصنونیت قضایی دیپلماتیک و کنسولی»، **ماهنامه قضاویت**، شماره ۳۰، صص ۲۸-۲۹.
۷. جعفری لنگرودی، محمدجعفر (۱۳۸۶)، **ترمینولوژی حقوق**، چاپ هفدهم، تهران: انتشارات گنج دانش.
۸. رايچيان اصلی، مهرداد (۱۳۹۰)، **بزه‌دیده‌شناسی حمایتی**، چاپ دوم، تهران: انتشارات دادگستر.
۹. رايچيان اصلی، مهرداد و یوسفی مراغه، مهدی (۱۳۸۹)، «خدمات رسانی به بزه‌دیدگان بین‌المللی»، **فصلنامه حقوق (مجله پژوهش حقوق و سیاست)** شماره ۳۱، صص ۱۶۶-۱۴۳.
۱۰. رحيمي‌نژاد، اسماعيل (۱۳۸۷)، **كرامت انساني در حقوق كيفرى**، تهران: انتشارات ميزان.

۱۱. رحیم پور، علی (۱۳۸۹)، «فلسفه و علل تمایل مردم به گردشگری در جهان کنونی»، مجموعه مقالات، تهران: انتشارات موسسه حکمت و فلسفه.

۱۲. رستمی منجزی، امین و طالبزادگان، مهندس (۱۳۹۰)، «گردشگری و جهانی شدن»، مجموعه مقالات اولین همایش ملی گردشگری، اقتصاد و بازاریابی، دانشگاه آزاد اسلامی زابل.

۱۳. زکوی، مهدی (۱۳۹۰)، بزه‌دیدگان خاص در پرتو بزه‌دیده‌شناسی حمایتی، تهران: انتشارات مجد.

۱۴. سلجوقی، محمود (۱۳۹۰)، حقوق بین‌الملل خصوصی، جلد اول، چاپ هشتم، تهران: انتشارات میزان.

۱۵. صلاحی، جاوید (۱۳۸۹)، درآمدی بر جرم‌شناسی و بزه‌دیده‌شناسی، تهران: انتشارات میزان.

۱۶. قاسمی‌شوب، احمدعلی (۱۳۸۳)، «نگاهی به جایگاه بیگانگان در حقوق بین‌الملل با تأکیدی بر اسناد بین‌المللی حقوق بشر»، مجله حقوقی، نشریه دفتر خدمات حقوقی بین‌المللی ج.ا. ایران، شماره ۳۱، صص ۱۶۹-۱۱۹.

۱۷. کاستلر، استفان و آلیستر دیویدسون (۱۳۸۲)، مهاجرت و شهریاری، ترجمه فرامرز تقی لو، چاپ اول، تهران: انتشارات پژوهشکده مطالعات راهبردی.

۱۸. کاکاوند، محمود (۱۳۸۷/۰۵/۲۳)، «حقوق اشخاص بی‌تابعیت»، روزنامه مردم سالاری، شماره ۱۸۶۹، www.mardomsalari.com.

۱۹. کاووسی، داریوش (۱۳۸۱)، «حمایت بین‌المللی از پناهندگان و وضعیت حقوقی آنان در ایران»، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران.

۲۰. کوئن، بروس (۱۳۸۴)، درآمدی به جامعه‌شناسی، ترجمه محسن ثلاثی، چاپ پنجم، تهران: انتشارات توپیا.

۲۱. گیدزن، آنتونی (۱۳۸۶)، جامعه‌شناسی، ترجمه حسن چاوشیان، چاپ اول، ویراست چهارم، تهران: نشر نی.

۲۲. موسی‌زاده عباسی، حسین (۱۳۸۱)، «گردشگری و بزه‌کاری»، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.

۲۳. نجفی ابرندآبادی، علی حسین (۱۳۹۱)، جامعه‌شناسی جنایی (تقریرات)، تهیه و تنظیم: مهدی صبوری پور، تهران: دانشکده حقوق دانشگاه شهید بهشتی، نیم سال دوم ۸۴ - ۱۳۸۳. بازبینی توسط مجید صادق نژاد نائینی.

۲۴. نجفی ابرندآبادی، علی حسین (۱۳۹۱)، جهانی شدن جرم (تقریرات)، تهیه و تنظیم: سمانه طاهری و عاطفه شیخ‌الاسلامی، قم: دانشگاه مفید.

۲۵. نجفی ابرندآبادی، علی حسین و بیکی، حمید هاشم (۱۳۹۳)، *دانشنامه جرم شناسی*، تهران: انتشارات گنج دانش.
۲۶. نصیری، محمد (۱۳۹۱)، *حقوق بین الملل خصوصی*، چاپ ۲۶، تهران: انتشارات آگه.
۲۷. نوربهه، رضا (۱۳۸۸)، *زمینه حقوق جزای عمومی*، چاپ ۲۶، تهران: انتشارات گنج دانش.
۲۸. نوری، حسین (۱۳۷۵)، «وضعیت حقوق عمومی بیگانگان در حقوق موضوعه ایران»، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس.
۲۹. ویلیامز، فرانک پی و ماری لین دی مک شین، (۱۳۹۱)، *نظریه‌های جرم‌شناسی*، ترجمه حمیدرضا ملک محمدی، چاپ چهارم، تهران: انتشارات میزان.
۳۰. هزارجرibi، جعفر (۱۳۹۰)، «احساس امنیت اجتماعی از منظر توسعه گردشگری»، *مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی*، سال ۲۲، شماره ۴۲ ، صص ۱۴۲-۱۲۱.

۲۱۶

ب. خارجی

1. B. Fisher & S. Lab,(2010). *Encyclopedia of victimology and crime prevention*, SAGE Publications, Inc doi, Wilcox.

ج. پایگاه‌های اینترنتی

1. <http://www.tasnimnews.com>.
2. <http://www.tabnak.ir>.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
سال ششم، شماره اول، بهار و تابستان ۱۳۹۱

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی